

Sygn. akt VIII U 1077/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o zapłatę zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 21 marca 2014 r. **nr** (...)/RKS/4/ (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza iż M. K. nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2013 roku do grudnia 2013 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1077/14

UZASADNIENIE

W decyzji z dnia 21 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że M. K. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą posiada zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2013 roku do grudnia 2013 w wysokości 288,60 zł. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia powołano art. 46 ust. 1, 47 ust. 1, 1a, 2a i 2b przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Zdaniem organu rentowego po podliczeniu dokonanych wpłat na ubezpieczenie zdrowotne pozostała kwota 288,60 złotych

M. K. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, ponieważ w spornym okresie roku nie prowadził działalności gospodarczej. Nie wyrejestrował się jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w organie rentowym. Nie był świadomy, że winien zgłosić zawieszenie działalności gospodarczej w Urzędzie Miasta. Nieznajomość prawa w tym zakresie spowodowała, że tego faktu nie zgłosił, ponadto był przekonany, że z chwil „wykreślenia z działalności” przez Urząd

Miasta ustał obowiązek opłacania składek. Uiszczał zaległe składki, zgodnie z wezwaniami organu rentowego, ale organ ponownie wezwał go o uiszczenie kolejnej kwoty.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania przyznał, że ubezpieczony opłacił kwotę zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2013 roku do grudnia 2013 roku w wysokości 785,19 złotych, za styczeń 270,40 zł, ponownie za listopad i grudzień 2013 roku - 17,19 zł. Wpłaty te zostały jednak rozliczone na poczet zaległych składek na to ubezpieczenie od września 2013 roku, stąd powstała zaległość. M. K. prowadził działalność od 1 maja 2012 roku do dnia 11 lutego 2014 roku. Za ten okres winien uiścić składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. miał zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie szkoły nauki jazdy od 1 maja 2012 roku do 11 lutego 2014 roku. W Urzędzie Miasta P. działalność wyrejestrował w dniu 12 lutego 2014 roku, a więc po wezwaniu o zapłatę zaległych składek przez organ rentowy. Dopiero zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przez organ rentowy dowiedział się, że nadal jest traktowany jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. W dniu 17 czerwca 2013 roku. Urząd Miasta wydał decyzję o zakazie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców przez ubezpieczonego. M. K. był przekonany, że z chwilą utraty uprawnień do prowadzenia nauki jazdy, jego działalność została wykreślona z ewidencji o działalności gospodarczej. Po otrzymaniu decyzji o zakazie prowadzenia działalności wypowiedział umowę dzierżawy placu manewrowego i miejsca reklamowego. Okresy wypowiedzenia tych umów kończyły się w dniu 3 października 2013 roku. Ubezpieczony faktycznie nie prowadził działalności od otrzymania decyzji o zakazie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców. Od października 2013 roku był zatrudniony na podstawie umowy zlecenia.

Po wszczęciu postępowania przez organ rentowy ubezpieczony wpłacił składki na ubezpieczenie zdrowotne zgodnie z wezwaniem. Okazało się, że organ rentowy kilkakrotnie zmieniał stanowisko co do wysokości zaległości, więc ostatecznie złożył odwołanie od decyzji dnia 21 marca 2014 roku domagając się prawidłowego rozliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Stan faktyczny wynika z akt organu rentowego, przesłuchania ubezpieczonego (k. 37a.s. – płyta DVD, kopii wypowiedzenia umów dzierżawy placu manewrowego i dzierżawy miejsca reklamowego (k. 24 i 25 a.s.) Sąd dał wiarę przeprowadzonym dowodom w sprawie. Zdaniem sądu ubezpieczony w sposób przekonujący, logiczny i wiarygodny wykazał, że w listopadzie i grudniu 2013 roku nie prowadził działalności gospodarczej. Nie miał uprawnień do prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, nie miał możliwości korzystania z placu manewrowego, zaprzestał reklamy zlikwidowanej faktycznie firmy. Te okoliczności przemawiają za prawdziwością zeznań ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Ubezpieczony w odwołaniu podniósł dwie kwestie - rozliczenia dokonanych wpłat z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne i kwestię podlegania ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu wobec faktu nieprowadzenia działalności gospodarczej w spornym okresie. W przypadku uwzględnienia drugiego z zarzutów bezprzedmiotowe byłoby badanie rozliczenia składek za sporny okres.

Zgodnie z art 66 ust. 1. pkt 1c ustawy z dnia z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2008 nr 164 poz.1027) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą. Osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 6 ust 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych) Art. 13 pkt 4 ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy brak wyrejestrowania działalności gospodarczej z ewidencji rodzi obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne w sytuacji faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności. M. K. był przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej do dnia 11 lutego 2014 roku. Domniemanie prawne polegające na uznaniu, że od chwili wpisu do ewidencji działalności przedsiębiorca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą może zostać obalone. W niniejszej sprawie odwołujący wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że w okresie od lipca 2013 roku nie miał on prawnej możliwości wykonywania działalności gospodarczej, a od listopada 2013 roku – również faktycznej. Nie miał instruktorów nauki jazdy, nie prowadził kursów, nie dysponował placem manewrowym. Ponadto należy dać wiarę ubezpieczonemu, że przyczyną zaprzestania opłacania składek było przekonanie (błędne), że z chwilą odebrania uprawnień przez wydział komunikacji, działalność została wykreślona w urzędzie z mocy prawa.

Zdaniem sądu osoby nie prowadzące faktycznie działalności gospodarczej nie mają obowiązku opłacania składek pomimo, że nie zawiesiły formalnie działalności gospodarczej, ani jej nie wykreśliły. Takie jest też stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi (wyrok z dnia 11 października 2012 roku sygn.. IIII AUa 1376/12).

Zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

SSO T. K.